

Fylkesmann Brit Skjelbred introduserer en intetanende Ivar Dahle som skal få kongens fortjenestemedalje.

Her har Ivar fått invitasjon til slottet for å hilse på Kongen. Fylkesmannen holder på å fest nåla som skal vise at han har fått fortjenestemedalje. «Da kan de andre som har fått medaljen kjenn da igjen, og da kan dåkk jo hils på kvarander» sier Skjelbred.

Kongens fortjenestemedalje til Ivar Dahle

AV HEGE WILLADSEN

Sist fredagskveld var det dekt på til over 100 stykker i bedehuset på Melhus. Det var invitert til dessertbankett i regi av Ungdom i Oppdrag. Men det ble hvisket og tisket i krokene, og noe annet var i gjære. De fleste ikke visste, inkludert hovedpersonen selv, var at fylkesmann Brit Skjelbred skulle dele ut kongens fortjenestmedalje til Ivar Dahle. Folk satte seg ved bordene, de ble ønsket velkommen og en sang ble sunget. Så skjedde det: Fylkesmannen ble introdusert, og hun begynte å fortelle meg at hun hadde fått gleden av å utdele kongens fortjenestmedalje til en som har hatt en pionerinnsats og ulønna innsats for en frivillig organisasjon. Hun fortsatte med å si at denne personen får medaljen for sin innsats innen mennesker som trenger hjelp og vanskeligstilte ungdommer i Norge og i Estland med mer enn 200 hjelpesendinger.

En overrasket og rørt Dahle

Nå skjønnte Ivar Dahle at det var han som var hovedpersonen. Han blir applaudert opp på podiet der han står forvirret og rørt. Fylkesmannen sier til han at han gjort sitt frivillige arbeid med et smittende engasjement. Og hun sier han er hjelpsom, oppfinnsom og dette uten å sette seg selv i sentrum. «Du har satt et eksempel til etterfølgelse» sier Brit Skjelbred. «Denne medaljen har ingen bakside» ler Skjelbred i det hun fester medaljen på jakken til Ivar Dahle. «Æ e stum» er sva-

ret til Dahle. «Jeg var til legen for litt siden, og legen sa jeg var uforskamma frisk. Så jeg skal fortsette litt til.» sier Dahle.

Mange vil hedre

Flere ville hedre Ivar Dahle, og han fikk mange gaver og gode ord. En av gavene var en engel, og den engelen skulle være et symbol på den han er. Ivar takker de som hyllet han, og han legger til: «Er det en mann som har gjort noe bra, så står ei kone bak» og den kona det er Ella. Hun og barna går opp til talerstolen til applaus, og Ella sier: «Vi e da baktroppan til Ivar. Ja – dåkk må sjå på oss» Hun høster latter og mer applaus. Ella er ei

humoristisk dame som sier at det har vært ei lang ventetid «og æ ha holdt stilt, og det beundre æ sjøl». Midt i talen til Ella ringer telefonen hennes og hun svarer for åpen mikrofon. «Ja – e det han Ivar du ska ha tak i?» Hun sier det ikke passer akkurat nå, men de kan komme og hente et lass med varer klokken 07.00 morgenen etterpå. Hun sier at sånn er det. Når mobilen ringer er det som regel noen som skal ha tak i Ivar for å levere svartsekker med klær til hans hjelpesendinger.

Vitig kone

Ella fortsetter med talen, men blir igjen avbrutt. «IVAR!??

IVAAAAR!?? E du her??» Det kommer ei dame drassende på esker og svartsekk inn i bedehussalen. «Ja – det va no den her svartsekken da» sier hun. «Du ska no væl ha sånn julegavetur i år også, så æ har med tre gava.» Det viste seg å være ei som bare ville hedre Ivar. Ella sto fortsatt ved talerstolen, og så sier hun: «Ivar – du må kom hit å få en gave først.» Ivar går til Ella og da får han overrakt et par sokker. «Du skjønne.» sier Ella «Han Ivar sendt de siste sokkan sine til Estland»

Ivar har fått seg nye sokker av kona Ella. Hun mente han trengte det ettersom han sendte sine siste sokker til Estland.